

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013200045
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013200045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L - VIASAT - H s.r.o., so sídlom Ladmovce 4, IČO: 43 996 191, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/1260058/2012 zo dňa 19. novembra 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/7/2013-32 zo dňa 24. apríla 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/7/2013-32 z 24. apríla 2014 **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/7/2013-32 z 24. apríla 2014 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/1260058/2012 zo dňa 19. novembra 2012, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9818301/1/393972/2012 zo dňa 08. marca 2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca do vydania uznesenia súdny poplatok neuhradil.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v lehote ustanovenej zákonom odvolanie a súčasne podal návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov. Odvolanie odôvodnil ust. § 249 OSP, nakoľko rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu sú podľa vyjadrenia žalobcu nezákonné.

Poukázal na to, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s p. L. F., z ktorého dôvodu sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok (až stovák) súdnych sporov, keď podanými žalobami

napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov, pričom ani jedna z vyššie uvedených súdnych vecí podľa informácií, ktorými disponuje žalobca, nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov. Takto podľa žalobcu nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva. Poukázal tiež na to, že s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločností spojených s p. L. F. zo strany daňových úradov, pokračovanie v daňových kontrolách zo strany správcu dane, nerešpektujúcich rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov patriacich spoločnostiam spojených s p. L. F. zo strany daňových úradov, blokovaním majetku a v neposlednom rade aj z dôvodu negatívnej medializácie veci zo strany štátnych orgánov (nerešpektujúcich prezumpciu neviny), spoločnosti spojené s p. L. F. (teda aj žalobca) nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z týchto dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Taktiež žalobca nemá žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým môže disponovať.

Žalobca nesúhlasil s odôvodnením krajského súdu, že tieto okolnosti sú pre posúdenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov irelevantné, nakoľko práve tieto okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi (cez pomery žalobcu obmedzujúce vykonávať podnikateľskú činnosť a nakladať s majetkom a finančnými prostriedkami) súdny poplatok uhradiť, t.j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (žalobca nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktoré predstavuje jeho právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Súhlasil síce, že výška súdneho poplatku nepredstavuje príliš vysokú čiastku, ale pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká, spoločnosti personálne spojené s p. L. F. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavuje sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky pritom predstavuje jedinú zákonnú cestu, ktorou si žalobca môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci.

Nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca je podnikateľom a došlo by tým k preneseniu podnikateľského rizika z podnikateľa na štát (čo je hlavným argumentom, pre ktorý súd žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal) nemá podľa žalobcu oporu ani v súčasnej právnej praxi (aj praxi Krajského súdu v Košiciach) a nie je v súlade s judikatúrou NS SR. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/39/2012-135, ktorým priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov z obdobných dôvodov, ako uviedol žalobca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu 17. januára 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/1260058/2012 zo dňa 19. novembra 2012, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9818301/1/393972/2012 zo dňa 8. marca 2012.

Uznesením č. k. 6S/7/2013-22 zo dňa 20. januára 2014 vyzval krajský súd žalobcu, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia si zvolil právneho zástupcu na zastupovanie a v uvedenej lehote zaslal súdu riadne písomné plnomocenstvo udelené právnenému zástupcovi a vlastnoručne podpísané právnym zástupcom.

Keďže žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd mu výzvou zo dňa 18. februára 2014 uložil, aby v lehote 10 dní od jej doručenia zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Zároveň žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Keďže žalobca na výzvu súdu nereagoval a súdny poplatok nezaplatil, krajský súd uznesením č. k. 6S/7/2013-32 zo dňa 24. apríla 2014 konanie vo veci zastavil.

Žalobca následne podaním doručeným krajskému súdu dňa 13. mája 2014 podal proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie a súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP pre nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu, ktorú bližšie odôvodnil v zásade skutočnosťami, ktoré zopakoval aj vo svojom odvolaní. K návrhu nepripojil žiadne doklady preukazujúce jeho tvrdenia, uvedené v návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom k tomu krajský súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 19. mája 2014, aby podanie doplnil a v lehote 10 dní doručil súdu riadne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov pre právnické osoby s tým, že toto tlačivo sa nachádza na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <. aj s pokynmi na jeho vyplnenie.

Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním doručeným súdu dňa 4. júna 2014, v ktorom doručil súdu nevyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania s tým, že ho vlastnoručne podpísal.

Uznesením č. k. 6S/7/2013-47 zo dňa 17. decembra 2014 rozhodol krajský súd o návrhu tak, že žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. januára 2015. Ani po vydaní predmetného negatívneho uznesenia žalobca súdny poplatok neuhradil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZPS, ak nebol zaplatený súdny poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace. Túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Za stavu, že žalobca súdny poplatok nezaplatil, a to ani po vydaní negatívneho uznesenia zo dňa 17. decembra 2014, ktorým mu krajský súd nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, najvyšší súd skonštatoval, že odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu prvostupňového súdu č. k. 6S/7/2013-32, ktorým konanie vo veci zastavil, nebolo možné vyhovieť.

Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že platobná nedisciplinovanosť účastníka je sama o sebe nežiadúca, nakoľko súdy zbytočne zaťažuje a ak účastník v tejto nedisciplinovanosti napriek výzve a upozorneniu na následky pokračuje, ide o konanie, za ktoré musí niesť procesnú zodpovednosť (pozri bližšie napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 59/2000 zo 16. marca 2000).

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd zastal názor, že postup a rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.